

COMITÈS LLIBERTAT
AMB PRESOS I REPRESALIATS
POLÍTIQS CATALANS

I passen els dies. Al capaltard, Júpiter espurneja amb el seu esclat d'or vell sobre l'horitzó de ponent; a trenc d'alba Venus apareix sobre el de llevant com una llàgrima brillantíssima; així les nostres jornades comencen amb la mare dels déus i acaben amb el pare. Els signes zodiacals que passen durant aquestes nits també semblen de bona astrugança; comença la desfilada Taurus i segueix fins a Scorpio. Comença amb banyes i acaba amb cua. No fa gaire, baixant dels cims per un corriol vaig veure un arc tan florit que semblava nevat; també estan florits els rosers de pastor, les argelagues, les violetes, què sé jo. Penso que a Vallclara ho deuen estar els castanyers centenaris del bosc, que semblen, quan ho estan, altars plens de ciris amb aquelles flors ertes tan blanques entre el fullatge tan verd quan és tendre. Res no es mudarà en l'ordre de la natura per més bogeries que fem els homes. Passi el que passi, res ni ningú no ens podran prendre aquesta ànima nostra ni tallar el lligam que ens uneix al passat i a l'esdevenidor o sigui a la pàtria i ens fa sentir solidaris de molts altres homes al llarg de l'espai i del temps. ¿O és que com ocells de pas haurem de fugir cap a altres terres i altres cels? Res ni ningú no ens podran prendre aquesta fe cada vegada més viva que la pàtria no pot deixar de ser; que si l'esborressin d'aquest món rebrotaria en un altre.

Joan Sales. *Cartes de la guerra. (Abril 1938)*